

ikke opholde mig videre derved. Af Udkastets Bestemmelse i samme Paragraph, Linie 15, om, at Gaarden ligeledes bør være broslagt, forsaavidt Gymnastikpladsen ligger saa nær Skolen, at den kan afbenyttes som Legeplads, har Udvalget foreslaaet en forandret Redaction, som gaaer ud paa at antyde, at Gaardspladsen saavidt muligt skal henlægges saa nær ved Skolen, at den tillige kan benyttes som Legeplads; det er altsaa en stærkere Udtalelse af, at man venter, hvor det paa nogen Maade er muligt, at Gymnastikpladsen ogsaa bliver anvendt som Legeplads, og at Gaarden bliver at broslægge. Naar det dernæst i Udkastet er bestemt, at der „i Gaarden“ til Skolen skal være en Brønd, saa er det oplyst af flere af Udvalgets Medlemmer, at det i mange Tilfælde ikke blot er forbundet med Vanskeligheder at faae en Brønd i Nærheden af Skolen, da det ofte er vanskeligt at skaffe en Plads til en Skole, hvor der kan anbringes Brønd tæt op til, men at der vil opstaae endnu flere Vanskeligheder, naar det udtrykkeligt fordres, at Brønden skal være i Gaarden. Udvalget har derfor troet at sjerne Noget af denne Vanskelighed ved at sætte det mere ubestemte Udtryk „ved Skolen“, idet Brønden da kan henlægges ved eller i Nærheden af Skolen, hvor den maa kunne skaffes tilveie. Naar det endelig i den sidste Passus af Udkastets § 2 hedder: „Bilæggerovne kunne kun anskaffes, naar Brændselets særegne Bestaafenhed gjør det ønskeligt,“ saa har Udvalget foreslaaet, at der istedetfor det sidste Ord „ønskeligt“ skulde sættes „nødvendigt“, idet Udvalget formener, at Bilæggerovne kun maae anskaffes der, hvor Forholdene gjøre det absolut nødvendigt. Udvalget har villet gjøre det klart, at det ikke anseer det tilstrækkeligt, at man med Hensyn til Brændselets Bestaafenhed kan sige, at det er ønskeligt,

at der er en Bilæggerovn, men at disse Ovne kun skulde bruges i de Tilfælde, hvor det maatte befindes at være aldeles nødvendigt.

Jeg kommer nu til Udkastets § 3. Der er i denne Paragraph bestemt, at hvor de allerede opførte Skolebygninger ikke maatte svare til det, der er fordret i § 2, der skal der, forsaavidt see kan uden at overbebyrde Kommunen, arbeides hen paa, at de fornødne Forandringer blive gjorte; ogsaa her bliver der givet Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet Bemyndigelse til at kunne udsætte den i Sen bestemte Udvidelse af Skolestuen, dog kun i det Tilfælde, at der idetmindste findes 50 Cubikfod Rum for hvert Barn. — Det meget ubestemte Udtryk, at der, forsaavidt de alt opførte Skolebygninger ere af ringere Bestaafenhed end i § 2 bestemt, skal „arbeides hen paa,“ at de fornødne Forandringer blive gjorte, har Udvalget ikke kunnet finde heldigt, men har troet, at Betænkeligheden i saa Henseende kunde fjernes, naar man lagde det i den overordnede Communalbestyrelses Haand at afgjøre, i hvilke Tilfælde en Forandring skulde see, og tillige afgjøre; „naar“ — altsaa hvor hurtigt — denne Forandring skulde være udført. Udvalget har ikke troet, at der kunde være det Allermindste i nogen Retning at befrygte, ved at lægge denne Ret til at tage Bestemmelse herom i den overordnede Communalbestyrelses Haand, efterat have hørt de vedkommende Borgerrepræsentationers eller Sogneforstanderskabers Erklæring; jeg maa tilføie, at det er min Mening, og, som jeg antager, ogsaa de øvrige Medlemmers af Udvalget, at Spørgsmaalet om, hvorvidt en alt bestaaende Skolebygning befinder sig i en saadan Tilstand, at en Ombygning eller Tilbygning er nødvendig, maa reises af Skoledirectionen.